

Katholieke Universiteit-Leuven
Hoger Instituut voor Wijsbegeerte

Review

Author(s): A. Pattin

Review by: A. Pattin

Source: *Tijdschrift voor Filosofie*, 49ste Jaarg., Nr. 3 (SEPTEMBER 1987), p. 539

Published by: Peeters Publishers/*Tijdschrift voor Filosofie*

Stable URL: <http://www.jstor.org/stable/40885444>

Accessed: 25-03-2016 16:33 UTC

Your use of the JSTOR archive indicates your acceptance of the Terms & Conditions of Use, available at
<http://about.jstor.org/terms>

JSTOR is a not-for-profit service that helps scholars, researchers, and students discover, use, and build upon a wide range of content in a trusted digital archive. We use information technology and tools to increase productivity and facilitate new forms of scholarship. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

Katholieke Universiteit-Leuven, Peeters Publishers, Tijdschrift voor Filosofie, Hoger Instituut voor Wijsbegeerte are collaborating with JSTOR to digitize, preserve and extend access to *Tijdschrift voor Filosofie*

<http://www.jstor.org>

Anselmus te wijden. Alhoewel naar de methode de analytische aanpak overheerst, respecteert Brecher hierbij ten volle het historische, filosofische kader waarin het godsbewijs dient gesitueerd. Zo kan hij geredelijk de zinvolheid van de gedachtengang van Anselmus bepleiten binnen een neoplatonisch wereldbeeld. De scherpe precisering van het begrip „maius” helpt mee klassieke misverstanden uit de weg te ruimen en het argument uit het slop van de rationalistische interpretaties te halen. Ook wijst de auteur misschien niet ten onrechte op de relevantie van het godsbewijs voor het christelijk geloof: het gaat in het argument van Anselmus om meer dan een loutere „God van filosofen”, indien het „groter dan” ontologisch geïnterpreteerd wordt. Alhoewel ook dit boek niet volledig kan overtuigen — het beroep op een modale logica maakt de mogelijk te bereiken evidentie afhankelijk van die van de calculus zelf —, geeft het op een eerlijke wijze rekenschap van de eeuwenoude fascinatie die van Anselmus’ droom blijft uitgaan.

Frederik TRUYEN

William HEYTESBURY, *On Maxima and Minima*. Chapter 5 of „Rules for Solving Sophismata” with an anonymous fourteenth-century discussion. Translated with an Introduction and Study by John LONGEWAY (Synthese Historical Library, Vol. 26). Dordrecht, Reidel, 1984, 22 × 15, X-201 p., Cloth f 85,-.

De Engelse logicus William Heytesbury († ca. 1380) is een auteur die sedert lang was ondergestoofd doch nu flink wordt opgepoetst. Een van de voornaamste redenen daarvoor is gelegen in het feit dat zijn type denken de twintigste-eeuwse mens blijkbaar aanspreekt. Met deze uitgave wordt van hoofdstuk V van zijn *Regulae solvendi sophismata* een Engelse vertaling geboden naar een 15de-eeuwse editie, hier en daar verbeterd op basis van enkele goede handschriften. Volgt dan: de Latijnse tekst en de Engelse vertaling van een anoniem werk, het *Tractatus de maximo et minimo*, dat volledig geënt blijkt te zijn op kapittel V van Heytesbury's *Regulae*. Deze editie gebeurde op grond van twee handschriften, nl. VATIC. lat. 2130, f. 173^v-177^v en VENEZIA, *Bibl. Marciana*, Codex Z.1.277, f. 17-22. Al deze edities zijn telkens rijkelijk van aantekeningen voorzien, waardoor de teksten voor de moderne lezer gemakkelijker te volgen zijn. In een laatste deel (p. 133-186) wordt dan Heytesbury's theorie over de *maxima* en *minima* in een doorwrochte studie verder geanalyseerd en uiteengezet. Het werk besluit met een goed geselecteerde bibliografie, een register van namen en van de voornaamste thema's en punten en een alfabetische lijst van de *sophismata* die in dit boek te vinden zijn (p. 197-200). Een belangrijk en logisch beargumenteerd boek en hoogst leerzaam studiemateriaal.

A. PATTIN

W.F. RYAN & Ch.B. SCHMITT (Eds.), *Pseudo-Aristotle, „The Secret of Secrets”: Sources and Influences* (Warburg Institute Surveys, IX). London, The Warburg Institute, 1982, 24 × 18, VI-148 p., £ 18,-.

Dit uit zijn aard toch wat brokkelig boek bevat een boeiend aantal opstellen van vakmensen over het pseudo-aristotelisch geschrift *Secretum secretorum*, waarvan de waarde